

[Aksel Larsen.]

muligvis også andre efterretningstjenester her i landet, for hvilke der mig bekendt ikke foreligger folketingsvedtagelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vagn Bro* til justitsministeren:

„Kan justitsministeren oplyse tinget om, hvilke yderligere foranstaltninger det er nødvendiggjort at træffe til sikring af færdslen på fodgængerovergangene, herunder om ministeren finder gældende straffebestemmelser tilstrækkelige over for motorkørere, der efter forvoldt skade på person søger at unddrage sig sagens undersøgelse?“

Vagn Bro: Når jeg har spurgt den højtærede justitsminister, om han kan oplyse tinget om, hvilke yderligere foranstaltninger det er nødvendiggjort at træffe til sikring af færdslen på fodgængerovergangene, herunder om ministeren finder gældende straffebestemmelser tilstrækkelige over for motorkørere, der efter forvoldt skade på person søger at unddrage sig sagens undersøgelse, vil jeg gerne pointere, at mit spørgsmål ikke alene har taget sit udgangspunkt i det uhyggelige færdselsdrab her i hovedstaden nytårmorgen. Denne sag foreligger jo nu for domstolene, der skal træffe afgørelsen i henhold til den gældende lovgivning. Jeg har imidlertid længe ønsket at rette dette spørgsmål i al almindelighed, da det må synes nødvendigt, at der fra det offentlige side trædes kraftigere op mod overtrædelserne over for fodgængere på de overgange, der er beregnet på deres færden.

Den 24. januar i år meddeltes det således i bladene, at i løbet af 4 uger har færdslen i fodgængerovergange krævet 4 dødsopfre. Jeg er klar over, at politi og vejmyndigheder søger at råde bod på disse forhold, men når chefen for Københavns færdselspoliti oplyser, at en opgørelse over skyldfordelingen ved sidste års 236 sådanne ulykker her i København viser, at i 158 tilfælde var fodgængerne sagesløse, i 12 tilfælde medskyldige og i 66 tilfælde helt skyldige, må jeg dog mene, at motorkørslen i langt de fleste tilfælde bærer skylden. Det forekommer mig, at det med hensyn til belysning og anvis-

ninger går meget langsomt med at bringe overgangene helt i orden, og i henseende til dem, der efter ulykken søger at unddrage sig ansvaret, forekommer det mig, at færdselslovens § 29, jfr. straffebestemmelsen i § 69, ikke er tilstrækkelig præventiv.

Justitsministeren (Hans Hækkerup):

Færdselsloven indeholder forskellige bestemmelser til sikring af færdslen i fodgængerovergange, således bestemmelsen om, at kørende skal holde en passende lav hastighed foran fodgængerovergange og holde tilbage for gående, som befinder sig i disse. Overhaling må ikke ske foran fodgængerovergange, og standsning eller parkering skal ske i en nærmere fastsat afstand fra sådanne overgange for at sikre, at andre kørende har frit udsyn over fodgængerovergangen i hele dens udstrækning.

Disse bestemmelser må, hvis de overholdes, siges at være tilstrækkelige, men når der alligevel hvert år sker adskillige påkørsler af fodgængere, medens disse befinder sig i en fodgængerovergang, rejser det spørgsmål sig naturligt, hvad der yderligere kan gøres med henblik på at hindre disse ulykker. Opmærksomheden må her navnlig rettes mod — og det var det ærede medlem også inde på — en bedre afmærkning og belysning af overgangene. Det er væsentligt, at kørende i tide bliver klar over, både at der er en fodgængerovergang, og at der befinder sig gående i denne.

I København og enkelte provinsbyer har man derfor forsøgsvis gennemført en tydeligere afmærkning og belysning af visse fodgængerovergange, idet man til supplerende af det gule blinklys ved kørebanekanten har ophængt indefra belyste tavler over vejbanen og samtidig etableret en meget kraftig belysning af selve overgangen. Resultaterne fra disse forsøg er efter det for mig oplyste så gode, at det kan forventes, at særligt udsatte fodgængerovergange med tiden vil blive afmærket og belyst i overensstemmelse hermed. De nærmere retningslinjer herfor henhører imidlertid under ministeriet for offentlige arbejder.

Til spørgsmålet, om jeg anser de gældende straffebestemmelser for tilstrækkelige over for motorkørere, der efter at have forvoldt skade på person søger at unddrage sig sagens undersøgelse, vil jeg gerne be-